

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Wesel (Niemcy)
w dniu 9 września 2022 r. – AT, BT/PS GbR, VG, MB, DH, WB, GS**

(Sprawa C-590/22)

(2022/C 463/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Wesel

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: AT, BT

Strona pozwana: PS GbR, VG, MB, DH, WB, GS

Pytania prejudycjalne

1. Czy dla powstania roszczenia o odszkodowanie na podstawie art. 82 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679 ⁽¹⁾ (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, zwanego dalej „RODO”) wystarczy, że został naruszony przepis RODO chroniący osobę występującą z roszczeniem czy też jest konieczne, aby doszło do dalszego uszczerbku u osoby występującej z roszczeniem wykraczające poza naruszenie przepisów jako takie?
2. Czy zgodnie z prawem Unii dla powstania roszczenia o odszkodowanie za szkodę niemajątkową na podstawie art. 82 ust. 1 RODO jest konieczne, aby uszczerbek miał określoną wagę?
3. W szczególności: czy do powstania roszczenia o odszkodowanie za szkodę niemajątkową na podstawie art. 82 ust. 1 RODO wystarczy, że osoba występująca z roszczeniem obawia się, że w wyniku naruszeń RODO jej dane osobowe trafiły w obce ręce, przy czym nie można tego stwierdzić pozytywnie?
4. Czy jest zgodne z prawem Unii, jeśli sąd krajowy, ustalając wysokość odszkodowania za szkodę niemajątkową na podstawie art. 82 ust. 1 RODO, stosuje odpowiednio kryteria określone w art. 83 ust. 2 zdanie drugie RODO, które zgodnie z brzmieniem tego przepisu obowiązują jedynie w odniesieniu do administracyjnych kar pieniężnych?
5. Czy wysokość odszkodowania za szkodę niemajątkową na podstawie art. 82 ust. 1 RODO należy ustalać również tak, aby poprzez wysokość przyznanego odszkodowania osiągnąć skutek odstrasżający i uniemożliwić „komercjalizację” (kalkulowane akceptowanie administracyjnych kar pieniężnych i zapłaty odszkodowań) naruszeń?
6. Czy jest zgodne z prawem Unii uwzględnianie przy ustalaniu wysokości odszkodowania za szkodę niemajątkową na podstawie art. 82 ust. 1 RODO jednocześnie popełnionych naruszeń przepisów krajowych, których celem jest ochrona danych osobowych, ale które nie są aktami delegowanymi lub wykonawczymi przyjętymi na mocy tego rozporządzenia lub prawem państwa członkowskiego doprecyzowującym rzeczzone rozporządzenie?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Minden
(Niemcy) w dniu 15 września 2022 r. – J.O./Kreis Gütersloh**

(Sprawa C-596/22)

(2022/C 463/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Minden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: J.O.

Strona pozwana: Kreis Gütersloh

Interwenient: W.D.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 1 dyrektywy 2011/92 w związku z jej art. 4 ust. 1 oraz pkt 17 lit. a) i pkt 24 załącznika I do tej dyrektywy oraz art. 2 ust. 1 dyrektywy 2011/92⁽¹⁾ w związku z jej art. 4 ust. 2 i 3 oraz pkt 1 lit. e) załącznika II, a także pkt 1 lit. b) i pkt 3 lit. g) załącznika III do tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi krajowemu, zgodnie z którym w przypadku połączenia urzędzenia do intensywnej hodowli brojlerów z już zatwierdzonym urządzeniem takiego samego rodzaju urzędzenia te, jako przedsięwzięcia skumulowane, tylko wtedy wymagają przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko lub badania indywidualnego w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2011/92, gdy są one połączone ze wspólnymi obiektami gospodarczymi lub budowlanymi?
- 2) Czy art. 2 ust. 1 dyrektywy 2011/92 w związku z jej art. 4 ust. 1 oraz pkt 17 lit. a) i pkt 24 załącznika I do tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoją one on na przeszkodzie przepisowi krajowemu, zgodnie z którym w przypadku, gdy
 - a) urządzenie do intensywnej hodowli brojlerów zostało dodane do zatwierdzonego już urządzenia takiego samego rodzaju,
 - b) dodane urządzenie (29 990 stanowisk) i już zatwierdzone urządzenie (84 000 stanowisk) przekraczają łącznie próg 85 000 stanowisk dla brojlerów, o którym mowa w pkt 17 lit. a) załącznika I do dyrektywy 2011/92,
 - c) dodane urządzenie nie osiąga ani progu dla wstępnej oceny lokalizacji zgodnie z prawem krajowym (30 000 stanowisk) ani progu dla wstępnej oceny ogólnej zgodnie z prawem krajowym (40 000 stanowisk); oraz
 - d) mimo że nie przeprowadzono oceny oddziaływania na środowisko dla urządzenia, na które wydano już zezwolenie, to przeprowadzono badanie indywidualne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2011/92 (w formie wstępnej oceny ogólnej zgodnie z prawem krajowym), z którego wynikało, że nie trzeba było przeprowadzać oceny oddziaływania na środowisko dla urządzenia, na które wydano już zezwolenie,to ocena oddziaływania na środowisko musi być przeprowadzona w odniesieniu do dodanego urządzenia tylko wtedy, gdy badanie indywidualne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2011/92 (w formie wstępnej oceny ogólnej zgodnie z prawem krajowym) wykaże, że dołączenie nowego urządzenia może mieć znaczące negatywne oddziaływanie lub inne znaczące negatywne skutki dla środowiska?
- 3) Czy art. 2 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 2 i 3 dyrektywy 2011/92 oraz pkt 1 lit. e) załącznika II do tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie normie krajowej, która uzależnia obowiązek przeprowadzenia badania indywidualnego w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2011/92 (w formie wstępnej oceny lokalizacji zgodnie z prawem krajowym), pod kątem tego czy przedsięwzięcie polegające na budowie i eksploatacji urządzenia do intensywnej hodowli lub utrzymywania brojlerów musi być poddane ocenie oddziaływania na środowisko, wyłącznie od faktu, czy urządzenie to obejmuje 30 000 lub więcej stanowisk?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2011/92/UE Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. 2012, L 26, s. 1), w wersji zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. (Dz.U. 2014, L 124, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 16 września 2022 r. – Società Italiana Imprese Balneari Srl/Comune di Rosignano Marittimo i in.

(Sprawa C-598/22)

(2022/C 463/26)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato